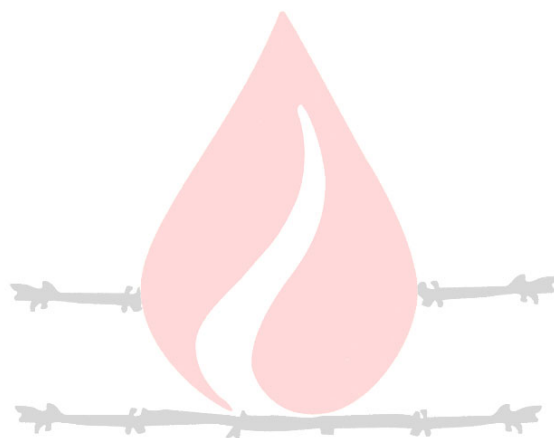

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

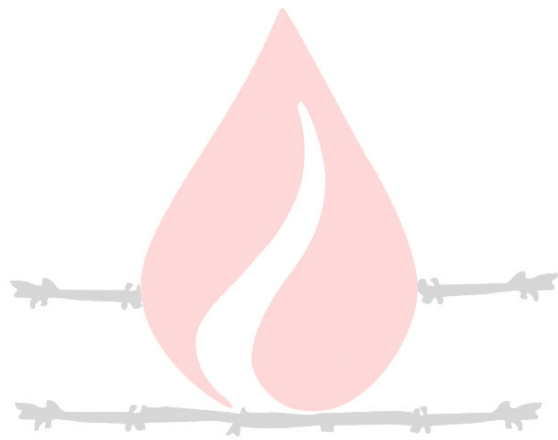

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

آبان و آذر ۱۳۹۷
۹۷۰۸۰۷۰

نگاهی به کارنامه حقوق بشری آمریکا، کانادا، انگلیس و فرانسه (۱۶)

گزارش راهبردی ۹۷/۷۰

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای ایالات متحده آمریکا، کانادا، انگلیس و فرانسه، در آبان ماه و آذر ماه ۱۳۹۷، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست‌آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی^۱، مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

*ایالات متحده آمریکا

۱- انتشار گزارش از سوی سایت خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا، در روز یکشنبه ۴ آذر ماه ۱۳۹۷، در خصوص شدت یافتن تنش‌ها در مرز ایالات متحده و مکزیک، پس از مسدود شدن یکی از پرازدحام‌ترین گذرگاه‌های ورودی به این کشور و شلیک گاز اشک‌آور از سوی مأموران امنیتی به سوی گروهی از مهاجران آمریکا مرکزی. نکات مهم این گزارش عبارتند از:

الف) پراکنده شدن گاز اشک‌آور با شدت گرفتن وزش باد و ایجاد احساس خفگی در کودکان مهاجر و والدینشان: گفتنی است که هزاران تن از مهاجران و پناهجویان اهل کشورهای آمریکا مرکزی، به مدت بیش از یک هفته است که، در استادیوم ورزشی شهر مرزی تینخوانا، در مکزیک، زندگی بسیار دشواری را می‌گذرانند و در انتظار دریافت پناهندگی از دولت ایالات متحده برای گریز از فقر و خشونت در کشورهايشان هستند؛

^۱ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ خبرگزاری اسوشیتدپرس (Associated Press)؛ روزنامه دیلی میل (Daily Mail)؛ شبکه خبری بی.بی.سی (BBC.Com)؛ شبکه خبری یورونیوز (Euronews)؛ سایت خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا (The Hill)؛ خبرگزاری رویترز (Thomson Reuters Foundation)؛ روزنامه ایندپندنت (The Independent)؛ روزنامه نیویورک تایمز (New York Times) دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ سایت خبری سازمان ملل (UN News)؛ مرکز مردم‌نهاد تحقیقات حقوق بشری تروث (Truth NGO-Human Rights Research Center)؛ روزنامه گاردین (The Guardian)؛ سایت خبری فرست پُست (First Post) و خبرگزاری فرانسه (Agence France-Presse).

ب) اشاره به برگزاری تظاهرات مسالمت‌آمیز از سوی مهاجران، در روز یکشنبه ۴ آذر ماه ۱۳۹۷ و درخواست برای رسیدگی سریع‌تر به روند پرونده‌هایشان، از کنترل خارج شدن این تظاهرات به هنگام تلاش صدها تن از آنها برای عبور از مرز مکزیک، اقدام مأموران گمرکی، مرزی و پلیس فدرال مکزیک برای بستن گذرگاه سن یسیدرو^۳، ناموفق بودن این تلاش‌ها و سرانجام عبور ۳۰ مهاجر از این گذرگاه به سوی خاک ایالات متحده؛

ج) اشاره به اقدام داندل ترامپ، در روزها و هفته‌های اخیر به تحت فشار قرار دادن دولت مکزیک جهت متوقف ساختن این کاروان‌ها پیش از رسیدن آنها به مرزهای جنوبی آمریکا و همچنین بروز نمودن واکنش‌های خشونت‌آمیز از سوی ساکنان شهر مرزی تیخوانا و درخواست آنها برای اخراج نمودن این مهاجران، به دلیل افزایش یافتن مدت اقامت این پناهجویان در شهرشان، با توجه به بررسی تنها ۱۰۰ درخواست پناهندگی در روز، از سوی مقامات ایالات متحده و

د) گفتنی است که پس از حرکت دسته‌جمعی تعداد زیادی از مهاجران مناطق آمریکای مرکزی به سمت ایالات متحده، داندل ترامپ، در روز جمعه ۱۸ آبان ماه ۱۳۹۷، در فرمانی اجرایی اعلام کرد که چنانچه مهاجران از گذرگاه‌های قانونی در مرزهای این کشور عبور نکرده باشند، اجازه ارائه درخواست پناهندگی به آنان داده نمی‌شود. این در حالی است که یک قاضی فدرال در سانفرانسیسکو، با صدور حکمی، در روز دوشنبه ۲۸ آبان ماه ۱۳۹۷، از دولت خواست تا از ارائه درخواست پناهندگی مهاجران ممانعت به عمل نیاورد.^۴

Organization for Defending Victims
of Violence

۲- انتشار گزارش از سوی دیده‌بان حقوق بشر، در روز سه‌شنبه ۲۹ آبان ماه ۱۳۹۷، در خصوص عدم ارائه خدمات ضروری پزشکی مربوط به بیماری ایدز به زنان تراجنسیتی، در ایالت فلوریدای آمریکا. نکات محوری این گزارش عبارتند از:

^۳ San Ysidro

^۴ گزارش سایت خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا. قابل بازیابی در لینک: <https://thehill.com/latino/418170-tensions-escalate-at-us-mexico-border?userid=310806>

الف) انتشار گزارش ۸۸ صفحه‌ای از سوی دیده‌بان حقوق بشر، با عنوان «زندگی در خطر: زنان تراجنسیتی، اچ.آی.وی و حقوق بشر در فلوریدای جنوبی»^۵، در خصوص به مخاطره افتادن زندگی و سلامت این زنان و احتمال مواجه شدن این منطقه با شیوع غیرقابل کنترل بیماری ایدز، با توجه به عدم ارائه مراقبت‌های درمانی و بهداشتی از سوی مقامات فلوریدا و فدرال آمریکا به این گروه از شهروندان؛ ب) اشاره به اسناد و مدارک موجود مبنی بر تأثیر زیان‌بار سیاست‌های ایالتی و فدرال بر سلامت زنان تراجنسیتی، به ویژه در دو منطقه میامی - دید و بروارد^۶، در فلوریدای جنوبی، با توجه به دارا بودن بالاترین میزان ابتلاء به بیماری ایدز، در قیاس با دیگر ایالات آمریکا؛

ج) اشاره به اظهارات زنان مصاحبه‌شونده در این گزارش، مبنی بر مواجه شدن آن‌ها با بی‌احترامی، سوءرفتار و در برخی مواقع امتناع ورزیدن مسئولان درمانگاه‌های دولتی از ارائه خدمات به آن‌ها، همچنین اشاره به شیوه ناصحیح و ناقص گردآوری اطلاعات در خصوص میزان ابتلاء به بیماری ایدز در میان افراد تراجنسیتی، و منجر شدن این امر و لحاظ نشدن بسیاری از آن‌ها در برنامه‌های دولت در راستای پرداختن به این معضل؛

د) اشاره به اقدامات دولت دانلد ترامپ در زمینه ملغی کردن الزامات مبارزه با تبعیض در خصوص هویت جنسی، مبتنی بر قانون مراقبت‌های مقرون به صرفه^۷ (آباماکر)^۸ - بخشی از سیاست دولت فدرال آمریکا در زمینه کاهش دادن حمایت از حقوق همجنس‌گراها، دوجنسیتی‌ها و تراجنسیتی‌ها - و از این رو، به بار آمدن عواقب جبران‌ناپذیر برای این قشر از افراد جامعه؛

ه) اشاره به آمار به دست آمده از سوی دیده‌بان حقوق بشر در سطح ملی؛ در این زمینه، مبنی بر مبتلا بودن یک زن از هر ۴ زن تراجنسیتی و همچنین نیمی از زنان تراجنسیتی آمریکایی - آفریقایی تبار به بیماری ایدز، در قیاس با نرخ آن در کل جمعیت ایالات متحده آمریکا - کمتر از یک درصد؛

^۵ Living at Risk: Transgender Women, HIV, and Human Rights in South Florida

^۶ Miami-Dade and Broward

^۷ Affordable Care Act

^۸ Obamacare

و) اشاره به مصاحبه این نهاد حقوق بشری با ۱۲۵ زن تراجنسیتی در فلوریدای جنوبی، همچنین مقامات ایالتی و فدرال، ارائه‌دهندگان خدمات پزشکی، مقامات مجری قانون، وکلای عمومی، کارشناسان سلامت عمومی و حامیان اجتماعی و تأکید بر شرایط نامناسب و مخاطره‌آمیز زندگی بسیاری از زنان مصاحبه‌شونده، به ویژه زنان آفریقایی و لاتین‌تبار، از جمله قرار داشتن در شرایط فقر شدید، عدم برخورداری از مسکن ثابت، قرار داشتن در معرض خشونت‌های روزانه، عدم برخورداری از بیمه سلامت، درمان و قرار داشتن در معرض ابتلا به بیماری ایدز؛

ز) اشاره به دریافت سالانه میلیون‌ها دلار بودجه فدرال جهت پیشگیری و درمان این بیماری از سوی مقامات ایالتی فلوریدا، با توجه به دارا بودن بالاترین نرخ ابتلاء به اچ‌آی‌وی در سراسر کشور و برخوردار بودن این منطقه از درمانگاه‌های مورد نیاز برای رسیدگی به این بیماران و در عین حال، تأکید بر ناکارآمدی سیاست‌های فدرال و ایالتی در مورد حمایت قرار دادن افراد تراجنسیتی در برابر هر گونه اعمال تبعیض، به ویژه در بخش‌های پزشکی و درمانی و

ح) اشاره به دیگر معضلات و مخاطرات پیش روی افراد تراجنسیتی، از جمله عدم برخورداری از اطلاعات صحیح در این زمینه و دچار اشتباه شدن در زمینه مقوله‌بندی زنان تراجنسیتی و به شمار آوردن آن‌ها به مثابه مردان همجنس‌گرا و در نتیجه لحاظ نشدن آن‌ها در بسیاری از برنامه‌های حمایتی و رفاهی، مواجه بودن این افراد با اعمال تبعیض در یافتن شغل و برخورداری از حمایت‌های پزشکی، ناگزیر شدن زنان تراجنسیتی به تن‌فروشی برای ادامه زندگی خود و مواجه بودن این قشر از جامعه با مخاطرات گسترده در زندان‌ها و بازداشتگاه‌ها^۹؛

۳- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز پنج‌شنبه ۲۴ آبان ماه ۱۳۹۷، در خصوص سیاست‌های مهاجرتی دولت دانلد ترامپ در دو سال گذشته، از ایجاد ممنوعیت برای ورود مسلمانان تا دیوار کشیدن در برابر کاروان‌های مهاجران پناهجو. نکات قابل توجه در این گزارش عبارتند از:

^۹ گزارش دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

الف) اعلام ممنوعیت از سوی ریاست‌جمهوری آمریکا، در روز جهانی هولوکاست، برای ورود شهروندان هفت کشور عمدتاً مسلمان، به خاک ایالات متحده و اعلام «وضعیت اضطراری ملی»، در هفته‌های اخیر، به منظور مسدود کردن مسیر کاروان‌های ۸ تا ۱۰ هزار نفری پناهیجویان و مهاجران کشورهای آمریکای مرکزی، در حال حرکت به سوی مرزهای جنوبی آمریکا و در آرزوی یافتن زندگی بهتر و امن‌تر در این کشور؛

ب) اشاره به اختصاص یافتن حدود یک‌چهارم از جمعیت این کاروان‌ها به کودکان و وجود تعداد زیادی از سالمندان و افراد نیازمند به مراقبت، از جمله زنان باردار در آن‌ها و همچنین ناگزیر بودن این مهاجران و پناهیجویان به ترک وطن و خانه خود، از ترس به مخاطره افتادن جان‌شان و به امید دریافت پناهندگی از دولت آمریکا برای خود و افراد خانواده‌شان؛

ج) اشاره به حکم جدید ریاست‌جمهوری، مبنی بر اعمال محدودیت‌هایی در قبال ورود مهاجران غیرقانونی از مرزهای جنوبی آمریکا، مبتنی بر اعطای پناهندگی به آن‌ها^۱ و مواجهه ساختن این

^۱. سوابق در گزارش‌های پیشین:

*انتشار گزارش از سوی سایت خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا، در روز پنج‌شنبه ۱۷ آبان ماه ۱۳۹۷، در خصوص اقدام دولت ایالات متحده به محدود کردن شرایط اعطاء پناهندگی به مهاجران، مبنی بر:

الف) صدور حکم مشترک از سوی وزارت دادگستری و وزارت امنیت داخلی ایالات متحده، مبنی بر اعمال محدودیت‌هایی در قبال ورود مهاجران غیرقانونی از مرزهای جنوبی آمریکا، مبتنی بر اعطاء پناهندگی به آن‌ها؛

ب) اشاره به صدور بیانیه مشترک از سوی متیو وینکر، دادستان عمومی موقت ایالات متحده (پس از برکناری جف سشنز از سوی داندل ترامپ) و کرسنتین نیلسن، وزیر امنیت داخلی، مبنی بر مواجهه بودن نظام پناهندگی و مهاجرتی آمریکا با حجم گسترده‌ای از درخواست‌های پناهندگی فاقد ارزش، از سوی مهاجران غیرقانونی و قرار دادن منابع کشور در معرض تحمل بار سنگین هزینه گزاف مالی؛

ج) اشاره به اقدام رئیس‌جمهوری آمریکا به امضاء فرمانی اجرایی در این خصوص، مبنی بر مشخص ساختن شرایط لازم برای کسب پناهندگی از سوی ایالات متحده، با توجه به محدودیت‌های جدید آن، از جمله لزوم ورود مهاجران از گذرگاه‌های قانونی؛

د) اشاره به احتمال مواجهه شدن این اقدام با چالش‌های قانونی و همچنین مخالفت‌های گسترده از سوی مقامات و نمایندگان حزب دموکرات و گروه‌های حمایت از حقوق مهاجران؛

ه) اشاره به اجراء این قانون توسط مقامات دولت آمریکا، از روز جمعه ۱۸ آبان ماه ۱۳۹۷، مبنی بر رد درخواست پناهندگی مهاجران وارد شده به خاک ایالات متحده از مرز مکزیک، از طریق گذرگاه‌ها و مسیرهای غیرقانونی، با هدف (به گفته دولت آمریکا) ممانعت به عمل آوردن از ورود پناهیجویان اهل آمریکای مرکزی به ایالات متحده و ناگزیر ساختن مکزیک برای پذیرش این پناهیجویان غیر قانونی؛

و) گفتنی است که بر اساس «قانون مهاجرت و ملیت» مندرج در قانون اساسی آمریکا (مصوب سال ۱۹۶۵)، تمامی مهاجران وارد شده به خاک ایالات متحده، مجاز به ارائه درخواست برای پناهنده شدن در این کشور هستند، صرف‌نظر از اینکه چگونه و از چه گذرگاهی وارد این کشور

پناهجویان، با عواقب و مخاطراتی چون، بازگردانده شدن به کشورها و مناطق پرمخاطره و یا معطل شدن در مرز مکزیک برای روزها و یا هفته‌های متوالی و مواجه شدن با مخاطراتی چون، جرائم‌سازمان یافته، ناپدیدشدگی اجباری و زورگیری و اخاذی؛

د) تأکید بر پیامدهای حقوق بشری این اقدامات (اخراج پناهندگان، زندانی کردن آنها، جدا کردن خانواده‌ها از یکدیگر و ...)، از جمله افزایش دادن درد و رنج انسان‌ها، قربانی کردن ارزش‌های بشری، به نابودی کشاندن زیرساخت‌های نظام پناهندگی در ایالات متحده و اقدام به ایجاد ترس و هراس آشکار و بیان تهدیدات غیرواقعی؛

ه) تأکید بر برخورداری جامعه بشریت از دو گزینه ایستادگی کردن برای حفظ و احقاق موازین و معیارهای حقوق بشری و ناگزیر ساختن دولت ترامپ به مسئولیت‌پذیری در برابر موارد نقض حقوق بشر و تهدید ارزش‌های انسانی و یا سکوت کردن و تسلیم شدن در برابر ترس و عوام‌فریبی.^{۱۱}

۴- انتشار گزارش از سوی روزنامه دیلی میل به نقل از خبرگزاری اسوشیتدپرس، در روز چهارشنبه ۲۳ آبان ماه ۱۳۹۷، در خصوص امکان استفاده سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا (سیا) از «سرم‌های حقیقت‌یاب»^{۱۲} در مورد مظنونان احتمالی تروریسم، به منظور دریافت اطلاعات از آنها در زمینه حملات احتمالی، پس گذشت مدت کوتاهی از حملات تروریستی ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱. محورهای مهم این گزارش به شرح زیر می‌باشد:

Organization for Defending Victims
of Violence

شده باشند، از این رو برخی کارشناسان حقوقی بر این باورند که تغییرات مورد نظر رئیس‌جمهور در صورت اجرایی شدن، به مثابه نقض قانون خواهد بود.

^{۱۱}. گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2018/11/nobannowall-from-the-muslim-ban-to-the-migrant-caravan/>

^{۱۲}Truth Serum

الف) تصمیم سازمان سیا به در نظر گرفتن استفاده آزمایشی از داروی آرام‌بخشی به نام «ورسد^{۱۳} یا مایدازولام^{۱۴}، به منظور کاهش اضطراب، ایجاد خواب‌آلودگی و تضعیف کردن کوتاه‌مدت حافظه، پس از انجام ماه‌ها تحقیقات در این زمینه، بدون کسب مجوز از حقوق‌دانان دولت وقت آمریکا؛

ب) اشاره به برملا شدن وجود برنامه‌ای تحقیقاتی، موسوم به «پروژه دارویی^{۱۵}»، در یکی از گزارش‌های محرمانه؛

انتشار یافته از سوی سازمان سیا، به دستور دادگاه و قرار گرفتن آن در اختیار اتحادیه آزادی‌های مدنی آمریکا^{۱۶}؛

ج) به شمار آوردن این گزارش محرمانه ۹۰ صفحه‌ای، به مثابه، روزنه‌ای به سوی چالش‌های درونی کادر پزشکی مسئول برنامه بازداشت‌ها و بازجویی‌های خشونت‌آمیز سازمان سیا، مبتنی بر زیر پا گذاشتن اصول اخلاقی حرفه‌ای خود، به منظور نجات دادن جان بسیاری از انسان‌ها در صورت وقوع دیگر حملات تروریستی؛

د) اشاره به اظهارات درور ل‌دین^{۱۷}، وکیل اتحادیه آزادی‌های مدنی آمریکا، مبنی بر توصیف نمودن این اسناد، به منزله بخش مهمی از روایت‌های مربوط به چگونگی دستیابی سازمان سیا به روش‌های مختلف غیرقانونی، جهت مورد شکنجه قرار دادن زندانیان و تأکید بر لزوم بهره‌گیری از این اسناد، به منظور ممانعت به عمل آوردن از وقوع مجدد موارد این‌چنینی در آینده؛

ه) اشاره به همکاری مستقیم پزشکان، روان‌شناسان، دستیاران و پرستاران سازمان سیا با برنامه‌های بازجویی این سازمان از سال ۲۰۰۲ تا ۲۰۰۷، به منظور ارزیابی، نظارت و مراقبت از ۹۷ زندانی محبوس در ۱۰ بازداشتگاه مخفیانه این سازمان در خارج از خاک آمریکا و همراهی کردن با این افراد در بیش از یکصد پرواز؛

^{۱۳}Versed

^{۱۴}midazolam

^{۱۵}Project Medication

^{۱۶}American Civil Liberties Union

^{۱۷}Dror Ladin

و) اشاره به تصمیم سازمان سیا در آن زمان، مبنی بر انصراف دادن از دریافت مجوز از وزارت دادگستری ایالات متحده در خصوص شیوه‌های بازجویی مبتنی بر دارو، با توجه به نیاز این وزارتخانه به صرف مدت زمانی طولانی جهت مورد بررسی قرار دادن و تأیید نمودن شیوه‌های بازجویی خشونت‌آمیز، از جمله محرومیت از خواب، حبس در سلول‌های بسیار کوچک و غرق مصنوعی، همچنین عدم تمایل سازمان سیا به رقم زدن مناقشه‌ای دیگر با وزارت دادگستری و تلاش آن برای اطمینان نمودن به ملاحظات و دغدغه‌های اخلاقی و وجدانی پزشکان خود؛

ز) اشاره به بیش از دو سال تلاش و پیگیری اتحادیه آزادی‌های مدنی آمریکا، برای دستیابی به این گزارش و دسترسی به آن، سرانجام در ماه اوت سال جاری میلادی در پی حکم صادر شده از سوی یک قاضی فدرال در نیویورک، در ماه سپتامبر سال ۲۰۱۷ و به‌رغم تمامی اقدامات و کوشش‌های وکلای دولت برای مخفی نگاه داشتن گزارش مزبور و یا دست‌کم محدود کردن بخش‌های انتشار یافته آن؛

ح) اشاره به اظهارات کارشناسان این نهاد مدنی مبنی بر، لزوم تداوم یافتن تلاش‌ها برای دستیابی به اسناد و مدارک بیشتر در این زمینه، به‌رغم دعاوی مقامات سازمان سیا به پایان یافتن این برنامه در سال ۲۰۰۷ و با توجه به، اظهارات داند ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، در دوران مبارزات انتخاباتی خود، در خصوص تأیید نمودن شیوه‌های خشونت‌آمیز برای بازجویی از متهمان عملیات تروریستی، از جمله غرق مصنوعی - که در حال حاضر استفاده از آن بر اساس قوانین ایالات متحده ممنوع اعلام شده - و شیوه‌هایی بسیار سخت‌گیرانه‌تر؛

ط) اشاره به اظهارات یکی از پزشکان فعال در سازمان سیا و مسئول درمان و مراقبت از قربانیان شکنجه، مبنی بر درد و رنج غیرقابل تصور متحمل شده از سوی این زندانیان و پیامدهای آن از جمله، اختلال اضطراب شدید ناشی از آسیب‌های روانی، افسردگی، عوارض فیزیکی و جسمی و اختلالات روانی - اجتماعی و بر دوش کشیدن زخم‌های جسمی و روحی ناشی از این روش‌ها برای تمام مدت عمر.^{۱۸}

^{۱۸}. گزارش روزنامه دیلی میل به نقل از خبرگزاری اسوشیتدپرس. قابل بازیابی در لینک:

* کانادا

۱- انتشار گزارش‌هایی از سوی مرکز تحقیقات حقوق بشری مردم نهاد تروث^۹ و روزنامه گاردین، به نقل از سازمان عفو بین‌الملل، در روز یکشنبه ۲۷ آبان ماه ۱۳۹۷، در خصوص خشم نهادهای حقوق بشری از عقیم‌سازی اجباری زنان بومی در کانادا. نکات مهم این گزارش عبارتند از:

(الف) انتقاد شدید گروه‌های حامی حقوق بشر از دولت کانادا، در پی افزایش تعداد قربانیان عقیم‌سازی اجباری زنان بومی و درخواست برای پایان بخشیدن به این روند؛

(ب) اشاره به پیوستن دست‌کم ۶۰ زن بومی کانادایی به گروه طرح دعوی علیه پزشکان و مقامات نهادهای بهداشتی و درمانی استان ساسکاچوان؛^{۱۰} به منظور پیگیری حقوق نقض شده خود؛

(ج) اشاره به اظهارات مقامات سازمان عفو بین‌الملل در این خصوص، مبنی بر اقدام این نهاد به گفتگو و لابی کردن با کمیته ضد شکنجه سازمان ملل، با هدف تحت فشار قرار دادن دولت کانادا، به‌رغم تأیید نشدن طرح این دعوی از سوی قاضی دادگاه؛

(د) اشاره به اظهارات برخی از شاکیان این پرونده، مبنی بر وادار شدنشان به انجام مراحل عقیم‌سازی، به هنگام مراجعت به بیمارستان‌های دولتی برای وضع حمل و یا محروم شدنشان از دیدار با نوزادان تازه متولد شده خود، مگر در صورت رضایت دادنشان به این درخواست بیمارستان؛

(ه) اشاره به اظهارات آلیسا لومبار،^{۱۱} وکیل زنان شاکی، مبنی بر قرار گرفتن این زنان در معرض آسیب‌ها و ضربات روحی شدید و رنج‌های فراوان و از این رو، تأکید بر استحقاق آن‌ها برای دریافت غرامت؛^{۱۲}

^۹ Truth NGO-Human Rights Research Center

^{۱۰} Saskatchewan

^{۱۱} Alisa Lombard

^{۱۲} گفتنی است که عقیم‌سازی اجباری زنان بومی در کانادا، برای نخستین بار در سال ۲۰۱۵ میلادی افشاء شد و این زمانی بود که ۴ زن بومی تجربیات خود در بیمارستان‌های استان ساسکاچوان را بیان کردند. به دنبال آن تحقیقاتی در این زمینه آغاز شد و مقامات بخش بهداشت و درمان این استان ضمن عذرخواهی از این زنان، ضوابط تازه‌ای را برای عمل عقیم‌سازی زنان مشخص کردند. با این حال گزارش‌ها حاکی از آن است که برخی از موارد عقیم‌سازی در سال ۲۰۱۷ میلادی به وقوع پیوسته است.

و) اشاره به مختص نبودن این مشکل تنها به یک استان و به وقوع پیوستن آن در نقاط و استان‌های دیگر کانادا؛

ز) اشاره به اظهارات جین فیلیپات،^{۲۳} وزیر امور بومیان در مصاحبه با رسانه‌های کانادایی، مبنی بر دهشتناک خواندن عقیم‌سازی اجباری افراد آسیب‌پذیر، از جمله زنان بومی و متناقض بودن حتمی آن با موازین حقوق بشری؛

ح) اشاره به انجام پذیرفتن این اقدام در کشورهای دیگر، همچون، مکزیک، شیلی و پرو تنها با هدف متوقف ساختن ازدیاد نسل گروه و یا نژاد خاصی از مردم این کشورها و همچنین مورد تأکید قرار دادن مشکل تاریخی دولت‌های کانادا با بومیان خود و لزوم جستجو نمودن ریشه این معضل در رویکردهای نژادپرستانه.^{۲۴}

^{۲۳}Jane Philpott

^{۲۴}. گزارش‌های مرکز مردم‌نهاد تحقیقات حقوق بشری تروث^{۲۵} و روزنامه گاردین، به نقل از سازمان عفو بین‌الملل. قابل بازیابی در لینک‌های:
<http://truthngo.org/home/human-rights-groups-call-on-canada-to-end-coerced-sterilization-of-indigenous-women/>
<https://www.theguardian.com/world/2018/nov/18/canada-indigenous-women-coerced-sterilization-class-action-lawsuit>

^{۲۵}. تحول مرتبط در گزارش‌های پیشین:

* صدور بیانیه از سوی اعضاء کمیته فرعی حقوق بشر پارلمان اروپا، در روز دوشنبه ۱۴ آبان ماه ۱۳۹۷، در خصوص لزوم اجرایی شدن تعهدات بی‌سابقه کانادا در قبال رعایت حقوق بومیان خود، مبنی بر
الف) دیدار ۸ تن از اعضاء کمیته فرعی حقوق بشر پارلمان اروپا، از کانادا، از ۲۹ اکتبر تا ۲ نوامبر ۲۰۱۸ (۷ تا ۱۱ آبان ماه ۱۳۹۷)، به منظور گفتگو و تبادل نظر در زمینه چالش‌های حقوق بشری و آگاهی یافتن در خصوص وضعیت حقوق بشری جوامع بومی این کشور، با توجه به تلاش دولت کانادا در راستای احیاء مجدد روابط خود با تمامی این جوامع؛
ب) اشاره به استقبال این کمیته از اتخاذ تدابیر قابل توجه از سوی دولت کانادا، جهت بهبود بخشیدن به وضعیت بومیان این کشور، ارتقاء سطح اقدامات نهادهای حقوق بشری و اتخاذ قوانین حقوق بشری لازم در این زمینه، همچنین متعهد شدن اتاوا به اجراء کامل بیانیه مردمان بومی سازمان ملل؛

ج) اشاره به قابل درک بودن دشواری‌های غلبه یافتن بر یک سده جزم‌اندیشی و تخلفات ناشی از استعمارگری اروپایی و در پی آن سیاست‌های دولت کانادا علیه این جوامع و زمان‌بر بودن اتخاذ رویکرد سیاسی جدید و حل و فصل اختلافات در قبال این جوامع و در عین حال، تأکید بر لزوم سرعت بخشیدن دولت کانادا به اقدامات خود در این زمینه در تمامی سطوح و ارتقاء دادن فرآیند اجراء آن؛

د) اشاره به تداوم یافتن موارد آشکار نقض حقوق بشر در قبال مردمان بومی در این کشور، از جمله فقدان چشم‌انداز توسعه اجتماعی - اقتصادی این جوامع، عدم دسترسی به حقوق بنیادین بشری، همچون بهداشت و درمان، تحصیل و آموزش، مسکن و آب آشامیدنی سالم، قرار داشتن اعضاء این جوامع، به ویژه زنان و دختران، در معرض مخاطراتی چون، قاچاق انسان، سوءاستفاده‌های جنسی و دیگر جرائم خشونت‌آمیز، عدم وجود نظام حقوقی لازم جهت رسیدگی به مجازات مرتکبان این قسم خشونت‌ها، بیشتر بودن تعداد اعضاء جوامع بومی در زندان‌ها و قرار گرفتن سهل‌تر آن‌ها در سلول‌های انفرادی، مواجه بودن جوامع مزبور با مشکلات دسترسی به نظام عدالت و قضایی، بالاتر بودن آمار خودکشی

*انگلیس

۱- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز جمعه ۲ آذر ماه ۱۳۹۷، در خصوص اقدام اشتباه وزارت کشور بریتانیا به تلاش برای اخراج ۳۰۰ تن از مهاجران متخصص و حرفه‌ای از این کشور، بر اساس یکی از مقررات مهاجرتی مبارزه با تروریسم و به شمار آوردن افراد مورد محاکمه، به منزله تهدید برای امنیت ملی کشور. نکات محوری مطرح شده عبارتند از:

الف) انجام مطالعه‌ای از سوی سازمان‌های دولتی در خصوص اخراج شدن به اشتباه تا ۸۷ نفر از مهاجران متخصص، شامل آموزگاران، پزشکان، وکلا، مهندسان و متخصصان فناوری اطلاعات و تحت تأثیر قرار گرفتن ۴۰۰ تن دیگر، بر اساس مقررات ضدتروریستی؛

ب) اشاره به موقعیت اکثریت این مهاجران، از جمله سکونت در بریتانیا به مدت یک دهه یا بیشتر و تولد یافتن فرزندانشان در خاک این کشور و در عین حال، ارائه مهلت ۱۴ روزه قانونی به آنها برای ترک خاک انگلیس و اعمال محدودیت‌های مسافرتی برای این خانواده‌ها، از جمله به شمار آوردنشان به منزله افراد فاقد اعتبار برای دریافت روادید انگلستان و یا کشورهای دیگر؛

ج) اشاره به احتمال بالاتر بودن تعداد افراد مشمول این قانون، با توجه به محدودیت زمانی بررسی انجام شده - از ماه ژانویه ۲۰۱۵ تا ماه مه ۲۰۱۸ - و همچنین تعداد پرونده‌های ارجاع داده شده به دیوان عالی کشور؛

د) اشاره به محروم شدن قربانیان این اقدام از حقوقی چون، برخورداری از شغل، اجاره کردن ملک و یا استفاده از بیمه سلامت و درمان ملی در طول مدت رسیدگی حقوقی به پرونده‌های شکایت‌شان و از این رو، ناگزیر شدن برخی از آنها به ترک خاک بریتانیا و گروهی دیگر به زندگی در شرایط فقر و

در میان جوانان این جوامع و جدا شدن اجباری تعداد قابل توجهی از کودکان آنها از خانواده‌هایشان، توسط نظام خدمات اجتماعی کانادا، همچنین، میراث تلخ بر جای مانده از اقدامات مدارس شبانه‌روزی و معضلات پیش روی مردمان بومی مبتلا به ناتوانی‌های جسمی و ذهنی و ه) تأکید بر لزوم اجراء نمودن بی‌درنگ قوانین مصوب در این زمینه، با هدف برطرف ساختن و یا کاستن از معضلات متعدد فوق‌الذکر و فراهم آوردن امکان لازم جهت ایجاد تعامل و گفتگو میان نمایندگان نهادهای مختلف این جوامع با دولت و نخست‌وزیر کانادا، همچین به تصویب رساندن پروتکل اختیاری کنوانسیون سازمان ملل در زمینه حقوق افراد دارای معلولیت.

همچنین مواجه شدنشان با مشکلات روحی و روانی و حتی در برخی مواقع، اقدام به خودکشی، همچنین اشاره به قرار گرفتن فرزندان این خانواده‌ها در معرض آسیب‌های شدید مادام‌العمر؛

ه) اشاره به عدم پاسخگویی وزارت کشور به پرسش‌هایی در خصوص، امکان‌پذیر شدن اعطاء غرامت به برخی از افراد به خطا تحت تأثیر قرار گرفته، مورد تجدید نظر قرار گرفتن پرونده‌های افراد به اشتباه از کشور اخراج شده و یا فراهم آمدن امکان لازم برای بازگشتشان به خاک انگلستان؛

و) اشاره به ناگزیر شدن وزارت کشور به انجام بررسی‌های لازم در زمینه بهره‌گیری تناقض‌آمیز این نهاد دولتی از قوانین مهاجرت و همچنین سوءاستفاده از اختیارات خود برای اخراج کردن مهاجران از این کشور، پس از ارتکاب آن‌ها به خطاهای ناچیز و یا لزوم پدید آمدن اصلاحات حقوقی در سوابق مالیاتی آن‌ها؛

ز) اشاره به برخی از نتایج به دست آمده از این بررسی، از جمله مردود شمرده شدن ۶۵ درصد از تصمیمات وزارت کشور از سوی دادگاه مهاجرت و پناهندگی و در عین حال، موفقیت ۴۵ درصد از متقاضیان به دستیابی به تجدید نظر قضایی، همچنین قرار گرفتن ۳۲ درصد دیگر از پرونده‌های پیچیده با تصمیم‌گیری‌های اشتباه.^{۲۶}

۲- انتشار گزارش‌هایی از سوی دیده‌بان حقوق بشر و روزنامه نیویورک تایمز، به نقل از خبرگزاری اسوشیتدپرس، در روزهای سه‌شنبه ۲۹ و جمعه ۲۵ آبان ماه ۱۳۹۷، در خصوص اظهارات فیلیپ الستون،^{۲۷} گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه فقر شدید و حقوق بشر، مبنی بر تأثیر زیان‌بار کاهش میزان کمک‌ها، مزایا و حمایت‌های اجتماعی دولت بریتانیا بر شهروندان فقیر این کشور و ابراز ناخشنودی در خصوص عدم پذیرش این معضل از سوی دولت و قرار داشتن آن در وضعیت انکار، مبنی بر:

^{۲۶}. گزارش روزنامه گاردین. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.theguardian.com/uk-news/2018/nov/23/office-tried-to-deport-300-skilled-migrants-under-terrorism-law>
Philip Alston

الف) هشدار این کارشناس سازمان ملل، بر اساس یافته‌های خود از سفر ۱۱ روزه به انگلستان، مبنی بر «تنبیهی، تنگ‌نظرانه و حتی در غالب موارد بی‌رحمانه و سنگ‌دلانه» بودن رویکرد دولت در قبال سیاست‌های حمایتی، در بیش از یک دهه گذشته، با توجه به تحت فشار قرار دادن غیرضروری اقشار مستمند جامعه و مواجه ساختن آن‌ها با تهی‌دستی، رنج و مصیبت و حتی گرسنگی^{۲۸}؛

^{۲۸}. سوابق در گزارش‌های پیشین:

* صدور بیانیه از سوی دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، در روز پنج‌شنبه ۱۰ آبان ماه ۱۳۹۷، در خصوص سفر حقیقت‌یابی فیلیپ الستون، گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه فقر شدید و حقوق بشر، به بریتانیا، از ۵ تا ۱۶ نوامبر ۲۰۱۸ (۱۴ تا ۲۵ آبان ماه ۱۳۹۷)، به منظور ارزیابی میزان فقر در این کشور و تحقیق و تفحص در خصوص اقدامات دولت انگلیس، در راستای ریشه‌کن ساختن این معضل، مبنی بر:

الف) اظهارات فیلیپ الستون در خصوص قرار داشتن میلیون‌ها تن از شهروندان بریتانیا در شرایط فقر، به‌رغم به شمار آمدن این کشور در زمره یکی از ثروتمندترین کشورهای جهان؛

ب) اشاره به انتخاب الستون از سوی شورای حقوق بشر سازمان ملل، برای این مقام، به منظور نظارت، تهیه گزارش و ارائه توصیه در زمینه فقر شدید در این کشور و نقاط مشترک آن با حوزه حقوق بشر؛

ج) اشاره به سفر وی به انگلیس، ایرلند شمالی، اسکاتلند و ولز، دیدار او از شهرهای بلغاست، بریستول، کاردیف، ادینبورو، اسکس، گلاسکو، جی‌ویک، لندن و نیوکاسل و ملاقات وی با مقامات دولتی و محلی به منظور مباحثه و گفتگو در زمینه راه‌کارهای ریشه‌کن نمودن فقر، همچنین دیدار او با شهروندان دست به گریبان این معضل، برای شنیدن تجارب آن‌ها و دیدار وی با سازمان‌های جامعه مدنی فعال در زمینه فقر و حقوق بشر، دانشگاهیان و نهادهای حقوق بشری ملی؛

د) اشاره به موضوعات مورد توجه گزارشگر ویژه سازمان ملل در این سفر، از جمله اختصاص اعتبار جهانی (از برنامه‌های تأمین اجتماعی انگلیس)، فقر کودکان، پیامدهای برگزیت برای معضل فقر، آثار تداثیر ریاضتی بر جامعه، تأثیر الکترونیکی شدن فزاینده دولت و وارد شدن فناوری‌های جدید، همچون هوش مصنوعی در روندهای آن، بر اقشار آسیب‌پذیر؛

ه) اشاره به ارائه گزارش مقدماتی این بررسی و توصیه‌های لازم در این زمینه، از سوی گزارشگر ویژه سازمان ملل، در روز ۱۶ نوامبر سال ۲۰۱۸، در سازمان بین‌المللی دریانوردی لندن و ارائه گزارش نهایی آن، در ماه ژوئن سال آینده میلادی، در شورای حقوق بشر سازمان ملل، در ژنو.

* انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز چهارشنبه ۳۱ مرداد ماه ۱۳۹۷، در خصوص تحقیقات سازمان ملل در زمینه وجود فقر شدید در جامعه بریتانیا، مبنی بر:

الف) درخواست فیلیپ الستون، گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه فقر شدید و حقوق بشر، از تمامی افراد و سازمان‌های فعال در زمینه فقر و حقوق بشر، همچنین فعالان جامعه مدنی، پژوهشگران، اساتید و دانشجویان، برای ارسال اطلاعات، اخبار، مقالات، تحلیل‌ها و پژوهش‌های خود به این مقام، در خصوص قابل توجه‌ترین موارد نقض حقوق بشر به وقوع پیوسته، در رابطه با قشر فقیر و بسیار فقیر ساکن بریتانیا، تا ۱۴ سپتامبر ۲۰۱۸، با توجه به سفر وی به این کشور و ایرلند شمالی، در ماه نوامبر سال جاری میلادی (۶ تا ۱۶ نوامبر ۲۰۱۸)؛

ب) اشاره به محورهای موضوعی مورد علاقه گزارشگر ویژه سازمان ملل در این زمینه، از جمله تأثیر ریاضت اقتصادی، اعتبار جهانی (از برنامه‌های رفاهی انگلیس برای نیازمندان)، برگزیت و استفاده از رایانه برای تصمیم‌گیری در خصوص مسائل رفاهی، بر میزان فقر در این کشور و ارائه خدمات عمومی (مانند خدمات پلیس، آتش‌نشانی و کتابخانه‌ها)؛

ج) اشاره به دعاوی دولت انگلیس در این خصوص، مبنی بر کاهش یک میلیون نفری میزان فقر مطلق، از جمله ۳۰۰ هزار کودک، در مقایسه با سال ۲۰۱۰؛

ب) اشاره به برنامه تأمین و خدمات اجتماعی جدید بریتانیا و تأثیرات نگران‌کننده آن بر زنان، کودکان، افراد مبتلا به ناتوانی‌های جسمی و ذهنی، پناهجویان و مهاجران و همچنین روستاییان ساکن پنجمین کشور ثروتمند جهان و قرار دادن آن‌ها در معرض فقر و گرسنگی؛

ج) اشاره به رو به وخامت نهادن این شرایط پس از خروج انگلستان از اتحادیه اروپا، با توجه به احتمال تضعیف شدن وضعیت اقتصادی کشور؛

د) اشاره به اقدام دولت به کاهش دادن هزینه‌های خدماتی و رفاهی، در پی به اجراء در آوردن برنامه ریاضت اقتصادی، پس از به وقوع پیوستن بحران مالی در سال ۲۰۰۸ و پیش‌بینی نمودن کاهش بیش از ۴۰ درصدی بودجه وزارت کار و بازنشستگی تا سال ۲۰۲۰؛

ه) تأکید بر لزوم اقدام دولت انگلیس به مورد بررسی قرار دادن دقیق سیاست‌های خود و آگاهی یافتن از میزان و چگونگی تأثیر آن‌ها بر حقوق شهروندان این کشور، به ویژه فقرا و اذعان نمودن به واقعیت داشتن این معضل دردناک در جامعه. همچنان بسیاری از مردم انگلیس در نگرانی و هراس از عدم توانایی‌شان برای فراهم آوردن یک وعده غذایی برای فرزندان خود به سر می‌برند.^{۲۹}

۳- انتشار گزارش از سوی روزنامه ایندپندنت، در روز پنجشنبه ۱۷ آبان ماه ۱۳۹۷، در خصوص غیرقانونی بودن اقدام وزارت کشور انگلیس به کاهش مزایای قربانیان برده‌داری نوین، بنا بر حکم

دیوان عالی این کشور. نکات مهم مطروحه در این گزارش عبارتند از:
Organization for Defending Victims of Violence

الف) لزوم بازپرداخت بیش از یک میلیون پوند از سوی وزارت کشور بریتانیا، با توجه به «قطع یک‌جانبه بخش قابل توجهی از این مزایا، بر اساس مبانی غیرواقعی و غیرقابل اثبات»؛

د) اشاره به اظهارات پژوهشگر بخش اروپای غربی دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر وجود لایه‌های پنهان فقر و گرسنگی در جامعه بریتانیا، از صرف‌نظر کردن والدین از وعده‌های غذایی روزانه، تا حاضر شدن کودکان در مدرسه در حال گرسنگی و تأکید وی بر لزوم آگاه ساختن گزارشگر ویژه سازمان ملل به هنگام دیدار خود از این کشور، از ناکامی پنجمین اقتصاد بزرگ دنیا در فراهم آوردن ابتدایی‌ترین نیازهای جامعه خود.

^{۲۹}. گزارش‌های دیده‌بان حقوق بشر و روزنامه نیویورک تایمز، به نقل از خبرگزاری اسوشیتد پرس. قابل بازیابی در لینک‌های:

<https://www.hrw.org/news/2018/11/20/un-right-families-uk-are-going-hungry>

<https://www.nytimes.com/aponline/2018/11/16/world/europe/ap-eu-britain-welfare.html>

ب) اشاره به کاهش یافتن ۴۰ درصدی مزایای هفتگی بیش از ۱۰۰۰ قربانی قاچاق انسان - از ۶۵ پوند در هفته به ۳۷/۷۵ پوند - به دستور وزارت کشور و بدون انجام هر گونه مشاوره با این قشر آسیب‌پذیر و یا نهادهای حامی آنها؛

ج) اشاره به ارجاع داده‌شده پرونده دو تن از قربانیان قاچاق انسان، خشونت‌های جنسی و ... به دیوان عالی کشور و مورد بررسی قرار گرفتن چالش‌ها و معضلات پیش روی یکی از آسیب‌پذیرترین اقشار جامعه و تأثیر مخرب کاهش ناگهان مزایا بر معیشت و سلامت آنها - با توجه به مبتلا بودن آنها به افسردگی‌های شدید و اختلالات اضطرابی ناشی از آسیب‌های روانی؛

د) اشاره به صدور حکم از سوی قاضی دیوان عالی مبنی بر پرداخت ۲۷/۲۵ پوند در هفته به تمامی شاکیان این پرونده از سوی وزارت کشور، از زمان قطع شدن این مزایا تا زمان فرا رسیدن موعد بازپرداخت‌های هفتگی، همچنین اشاره به ابراز ناامیدی و ناخرسندی قاضی دادگاه از مقامات این وزارتخانه و ناگزیر ساختن آنها به اجراء هر چه سریع‌تر این حکم، با توجه به غیرقابل پذیرش بودن هر گونه تأخیر در اعمال آن؛

ه) اشاره به تأثیر گذاردن حکم این دادگاه بر برنامه‌های سال آتی وزارت کشور مبنی بر، هم‌تراز کردن نرخ حمایت از قربانیان قاچاق انسان با میزان حمایت از پناهجویان^{۳۰}؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

*فرانسه

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه‌های خبری یورونیوز و بی.بی.سی، در روز شنبه ۳ آذر ماه ۱۳۹۷، در خصوص استفاده پلیس فرانسه از گاز اشک‌آور و ماشین‌های آب‌پاش در برابر معترضان تظاهرات روزهای اخیر در این کشور. نکات مهم این گزارش عبارتند از:

^{۳۰}. گزارش روزنامه ایندپندنت. قابل بازیابی در لینک:

الف) به خشونت کشیده شدن تظاهرات اعتراضی در شهر پاریس و دیگر شهرهای فرانسه، در روز شنبه سوم آذر ماه ۱۳۹۷، با توجه به مقابله معترضان با نیروهای پلیس، با آتش زدن صندلی کافه‌ها، شکستن شیشه مغازه‌ها و پرتاب کپسول‌های گاز آتش‌زا و رسیدن تعداد معترضان به ۸۱ هزار تن، در قیاس با تعداد ۲۴۴ هزار نفری آن‌ها، در همین زمان در هفته گذشته؛

ب) اشاره به حرکت معترضان «جلیقه‌زرد» به سوی کاخ ریاست‌جمهوری، پس از تجمع کردن در خیابان شانزلیزه، ورود نیروهای پلیس و امنیتی برای متوقف ساختن این افراد و پدید آمدن درگیری میان آن‌ها؛

ج) اشاره به سردادن سرود ملی فرانسه و یا دادن شعارهایی مبنی بر لزوم استعفای امانوئل ماکرون، رئیس‌جمهور کشور و ابراز نگرانی نیروهای امنیتی در خصوص احتمال اعمال نفوذ احزاب چپ افراطی، یا راست افراطی فرانسه و یا باندهای تبهکار حومه پاریس به این تظاهرات و خارج شدن کنترل اوضاع از دست دولت، با افزایش یافتن تنش‌ها؛

د) اشاره به گذشت یک هفته از آغاز این تظاهرات خودجوش برآمده از میان اقشار متوسط فرانسه، در اعتراض به سیاست‌های اقتصادی امانوئل ماکرون، و برنامه دولت او برای افزایش بهای سوخت و گسترش یافتن این اعتراضات در سراسر کشور، به همراه پدید آمدن اختلالات جدی در بزرگراه‌ها، جاده‌ها و رفت و آمد خودروها؛^{۳۱}

ه) اشاره به منجر شدن این اعتراضات به کشته شدن دو نفر از شهروندان فرانسوی و زخمی شدن ۶۰۶ تن دیگر، همچنین منجر شدن تظاهرات روز شنبه به زخمی شدن ۲۴ نفر، از جمله ۵ مأمور پلیس و بازداشت شدن ۶۹ تن دیگر؛

و) اشاره به انتقاد مارین لوپن، رهبر حزب راست افراطی «انسجام ملی»، از عدم صدور مجوز توسط دولت برای برگزاری تظاهرات در خیابان شانزلیزه، همزمان با حمایت از معترضان: گفتنی است که مقامات فرانسه برای روز شنبه مجوز تجمع در محوطه مقابل برج ایفل را صادر کرده بودند؛

^{۳۱}. لازم به ذکر است که دولت فرانسه قصد دارد در چهارچوب سیاست تشویق عمومی به استفاده از خودروهای هیبریدی و کاهش خودروهای متکی به سوخت فسیلی، از ابتدای سال آینده میلادی مالیات بر هر لیتر گازوئیل را ۶/۵ و هر لیتر بنزین ۲/۹ سنت افزایش دهد. امری که موجب پدید آمدن اعتراضات سراسری در این کشور شده است.

ز) اشاره به دادن فراخوان از سوی معترضان، برای برپایی تجمعی دیگر، در روز شنبه ۱۰ آذر ماه ۱۳۹۷ و در مقابل محکوم کردن این تظاهرات از سوی امنوئل مکرون و شرم آور خواندن آن.^{۳۲}

۲- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز پنجشنبه اول آذر ماه ۱۳۹۷، در خصوص تداوم یافتن استفاده دولت فرانسه از اختیارات ویژه خود در حوزه مبارزه با تروریسم در راستای مجازات کردن غیرعادلانه شهروندان فرانسوی، بدون تفهیم اتهام و یا برگزاری محاکمه و به‌رغم لغو وضعیت اضطراری در این کشور، از یک سال گذشته تاکنون. نکات قابل ذکر در این گزارش عبارتند از:

الف) انتشار گزارشی با عنوان «مجازات بدون محاکمه: بهره‌گیری از تدابیر نظارتی اجرایی در زمینه مبارزه با تروریسم در فرانسه»^{۳۳} مبنی بر تحمیل نمودن محدودیت‌های شدید بر حقوق مردم فرانسه، با توسل به دستورات نظارتی و نادیده گرفتن نظام عدالت کیفری؛

ب) اشاره به اظهارات کارشناسان سازمان عفو بین‌الملل، مبنی بر گنجانده شدن تدابیر ویژه و موقت وضعیت اضطراری در درون قوانین فرانسه و تأکید بر تأثیر زیان‌بار این اقدام بر زندگی مردم این کشور، با توجه به زیر پا گذاشته شدن بی‌رحمانه حقوق اساسی‌شان؛

ج) اشاره به بهره‌برداری مقامات از نظام قضایی، جهت مورد هدف قرار دادن مردم بر مبنای معیارهای گسترده و ابهام‌آمیز، با تکیه بر اطلاعات محرمانه و محروم نمودن افراد جامعه از فرصت لازم برای دفاع از خود، همچنین فراهم آوردن امکان لازم برای سوءاستفاده از قانون و یا اعمال تبعیض در این زمینه، به ویژه در مواجهه با شهروندان مسلمان: بهره‌داری مدرن از نظریه جورج اورول مبتنی بر برخورداری

^{۳۲}. گزارش شبکه‌های خبری یورونیوز و بی.بی.سی. قابل بازیابی در لینک‌های:

<https://www.bbc.com/news/world-europe-46328439>

<https://fa.euronews.com/2018/11/24/france-second-weekend-yellow-vest-champs-elysees-police-fired-tear-gas-used-water-cannon>

<https://fa.euronews.com/2018/11/25/macron-condemns-yellow-vests-violence-protests-in-france>

^{۳۳} Punished without trial: The use of administrative control measures in the context of counter-terrorism in France

از «تفکر جنایت» - به عبارت دیگر محکوم کردن افراد بر اساس دست یازدیدن احتمالی آن‌ها به اقدامات مجرمانه در آینده و نه مرتکب شدن به عمل مجرمانه واقعی در حال حاضر؛

د) اشاره به فراهم آمدن امکان لازم برای وزارت کشور فرانسه جهت تحمیل نمودن گستره وسیعی از محدودیت‌ها بر مردم، از جمله اعمال ممنوعیت برای برخی شهروندان در خصوص ترک کردن شهری خاص، ناگزیر کردن آن‌ها به گزارش‌دهی روزانه به پلیس و اعمال ممنوعیت در زمینه تماس حاصل کردن آن‌ها با برخی افراد مشخص و از این رو قرار دادن این شهروندان در معرض عواقب رنج‌آوری چون، استرس‌ها و آسیب‌های روانی و روحی؛

ه) گفتنی است که دولت فرانسه در ماه اکتبر سال ۲۰۱۷، «وضعیت اضطراری» حاکم بر کشور را که به دلیل حملات تروریستی سال ۲۰۱۵ به اجراء درآمده بود، ملغی کرد. مقامات فرانسه در آن زمان اقدام به بهره‌گیری از برخی اختیارات ویژه در راستای به اجراء درآوردن تدابیر مراقبتی و نظارتی کردند که با توسل به آن و دریافت برخی اطلاعات، می‌توانستند هر یک از شهروندان را متهم به ارتکاب به جرم نموده و یا تحت پیگرد قانونی قرار دهند. در ماه نوامبر سال ۲۰۱۷ قانون جدیدی در زمینه مبارزه با تروریسم به تصویب رسید، تحت عنوان «تقویت امنیت داخلی و مبارزه علیه تروریسم»^{۳۴} که مجدداً این اختیارات موقت ویژه را به طور دائمی به خدمت مقامات اجرایی قرار داد.^{۳۵}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

^{۳۴}“Strengthening Internal Security and the Fight Against Terrorism” (SILT)

^{۳۵}. گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2018/11/unjust-counter-terror-measures-used-to-persecute-not-prosecute-in-france/>

^{۳۶}. سوابق در گزارش‌های پیشین:

*اظهارات فیونولا نی اولین، گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه حمایت از حقوق بشر، در روز پنج‌شنبه ۳ خرداد ماه ۱۳۹۷، مبنی بر ابراز نگرانی در خصوص قوانین امنیتی جدید سخت‌گیرانه فرانسه (مصوب ماه نوامبر سال ۲۰۱۷، در راستای روند اعمال وضعیت اضطراری در این کشور، پس از وقوع حملات تروریستی در پاریس در سال ۲۰۱۵) و نقش آن در نقض حقوق و آزادی‌های انسانی و حقوق شهروندی، از جمله حق آزادی دین و مذهب، حق حرکت و حق برخورداری از زندگی خصوصی، همچنین به حاشیه راندن و منزوی کردن بیشتر شهروندان مسلمان و انگ زدن به آن‌ها و تأکید وی بر لزوم ایجاد نهادی مستقل برای تحت نظارت قرار دادن سازمان‌های مجری مبارزه با تروریسم و حمایت از امنیت ملی.

۳- انتشار گزارش از سوی سایت خبری فرست پُست، در روز چهارشنبه ۳۰ آبان ماه ۱۳۹۷، به نقل از خبرگزاری فرانسه، در خصوص درخواست کمیته حقوق بشر سازمان ملل،^{۳۷} از دولت فرانسه، برای مورد تجدید نظر قرار دادن قوانین خود در زمینه پوشیدن برقع (روبنده)، با توجه مغایرت داشتن ممنوعیت آن با موازین حقوق بشر و ارائه گزارش اقدامات خود در این زمینه ظرف ۱۸۰ روز. محورهای مهم این گزارش عبارتند از:

الف) ناکامی دولت فرانسه در ثبات دعاوی خود مبنی بر لزوم اعمال ممنوعیت در این زمینه، با توجه به موازین امنیتی و تلاش افراد جامعه برای زندگی کردن در کنار یکدیگر و متقاعد نشدن هیأت ۱۸ نفری مستقل کارشناسان سازمان ملل در این زمینه، با توجه به مورد بررسی و نظارت قرار دادن تطابق این قانون با کنوانسیون بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی^{۳۸}؛

ب) اشاره به اظهارات سخنگوی وزارت خارجه فرانسه، مبنی بر به تصویب رسیدن این قانون در دادگاه قانون اساسی فرانسه و دادگاه حقوق بشر اروپا و تأکید بر الزام‌آور بودن احکام این نهادها، با توجه به استدلال آن‌ها در خصوص عدم تناقض این قانون با حق برخورداری از آزادی دین و مذهب^{۳۹}؛

ج) اشاره به مخالفت کمیته حقوق بشر سازمان ملل با دلالت‌های دولت فرانسه و تأکید بر تأثیر زیان‌بار تداوم یافتن اجراء این ممنوعیت بر حقوق زنان در زمینه رعایت اعتقادات مذهبی و منجر شدن آن به خانه‌نشین شدن و به حاشیه رانده شدن زنان مسلمان در جامعه فرانسه؛

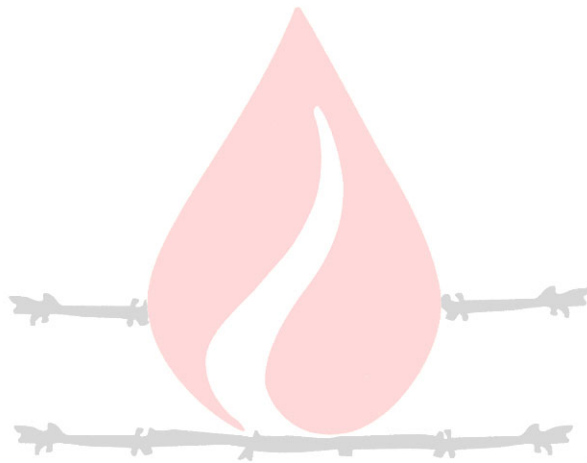
د) گفتنی است که قانون مصوب فرانسه در سال ۲۰۱۰، استفاده از روبنده و هرگونه پوشش سراسری بدن در فضای عمومی را ممنوع می‌کند. فرانسه با ۵ میلیون مسلمان، بزرگ‌ترین جامعه اقلیت مسلمان اروپا را دارد، اما از کل جمعیت زنان محجبه این کشور، تنها حدود دو هزار نفر از پوشش روبنده استفاده می‌کنند. پس از فرانسه، بلژیک نیز در سال ۲۰۱۱ پوشیدن نقاب و برقع را در اماکن عمومی

^{۳۷}UN Human Rights Committee

^{۳۸}International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR)

^{۳۹}. گفتنی است اجراء تصمیمات کمیته حقوق بشر سازمان ملل الزام‌آور نبوده و دولت فرانسه تنها بر اساس نشان دادن حسن نیت خود در قبال موازین حقوق بین‌الملل، می‌تواند تصمیمات مزبور را رعایت کند.

ممنوع اعلام کرد و این ممنوعیت در سال ۲۰۱۶ در بلغارستان و در سال ۲۰۱۷ در اتریش نیز اجرایی شد. این در حالی است که دانمارک نیز در ماه‌های اخیر به جمع کشورهای اروپایی ممنوع‌کننده استفاده از برقع و روبنده پیوسته است.^{۴۰}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims

of Violence
۴۰. گزارش سایت خبری فرست پُست، به نقل از خبرگزاری فرانسه. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.firstpost.com/world/france-ban-on-niqab-violates-human-rights-says-unhrc-tells-paris-to-reconsider-report-back-on-action-taken-in-180-days-5435071.html>

۴۱. سوابق در گزارش‌های پیشین:

*صدور بیانیه از سوی کمیته حقوق بشر سازمان ملل متحد، در روز سه‌شنبه اول آبان ماه ۱۳۹۷، در خصوص مغایرت داشتن ممنوعیت پوشیدن برقع با موازین حقوق بشر، مبنی بر:

الف) پاسخ گفتن کارشناسان مستقل کمیته حقوق بشر سازمان ملل به شکایت دو زن مسلمان فرانسوی از دولت فرانسه، به سبب ممنوعیت استفاده از روبنده و داشتن حجاب سراسری و برشمردن این قانون به منزله قانونی افراط‌گرایانه و ناقض حقوق انسانی زنان مسلمان این کشور؛
ب) اشاره به تضييع شدن حق این دو زن مسلمان برای ابراز آزادانه باورهای دینی خود، با توجه به منع کامل استفاده از برقع و انتساب ماهیت کیفری به نادیده‌گرفتن این ممنوعیت در قانون مصوب سال ۲۰۱۰، همچنین عدم ارائه دلایل متقاعدکننده و کافی برای ضرورت اجرایی شدن چنین ممنوعیتی، از سوی دولت فرانسه؛

ج) اشاره به باور مسلمانان فرانسوی و فعالان حقوق بشری، مبنی بر به شمار آمدن منع پوشش کامل صورت زنان به مثابه نقض آشکار آزادی‌های فردی و مذهبی - آزادی‌هایی که قانون اساسی فرانسه صراحتاً بر ضرورت حفظ آنها تأکید می‌کند.